

**Обраћање Драгана Велића на трпези љубави након опела Владике Артемију. Манастир Нова
Никеја 23. 11. 2020.**

На Аранђеловдан, 21. новембра 2020. године преминуо је владика Артемије, епископ Рашко-призренски. Испустио је своју племениту душу очију упртих у свету српску земљу, Косово и Метохију, на којем је провео највећи део свог епископског стажа, и са којег је бесправно протеран.

Владика Артемије уградио је свој живот у цркве и манастире на Косову и Метохији. Обнављао је цркве, окупљао монаштво, супротстављао се трговању светом српском земљом. Несебично је радио на очувању српског народа на светој српској земљи бесправно отетој од матице, Србије.

Владика Артемије био је уз свој народ у најтежим тренуцима у новијој српској историји. Активно је учествовао у одбрани Косова и Метохије, како пре 1999. године, године највећег страдања, тако и након тога. Био је изложен разним искушењима, али им је увек одолевао. У преломном тренутку 1999. године у порти манастира Грачаница стао је пред српски народ бодрећи их да остану и опстану на својој земљи, у својим домовима. Народ још увек памти тај говор! Јер, народ је волео свога владика.

Владика је знао да поред духовне мисије коју је имао у ова ташка времена да мора радити на окупљању утицајних људи и политичких првака који су остали на Косову и Метохији, па је одмак после доласка међународне мисије у покрајини формирао црквене народне одборе у свим општинама на Косову и Метохији а затим на свесрпском сабору у конаку манастира Грачаница јуна 1999. и СНВ КиМ. СПЦ односно епархија рашко призренска и СНВ КиМ су тада били једини представници и заштитници српског народа на Косову и Метохији. Владика је поред ауторитета који је имао у СПЦ, стекао ауторитет и код значајних политичких личности у Србији и иностранству пре свега својим принципијалним ставом и борбеним радом на очувању Косова и Метохије у оквиру Р Србије. Овакав рад и оданост у очувању свете српске земље нажалост, многима није одговарао, како онима у међународној заједници који су се борили за независно Косово, тако и онима у држави Србији којима је једино и најважније било очување власти. Међутим, и поред великих напада који су кренули са свих страна на овог доброг духовног пастира и мудрог вођу српског народа у годинама великог страдања он је умео да се ухвати у коштац са највећим светским моћницима и да 2006. године својим радом на лобирању у САД зада озбиљан ударац борцима за независно Косово.

Противљење и разобличавање екумениста, чврст став по питању очувања Косова и Метохији, непристајање на обнову српских светиња од стране оних који су их рушили, као и супротстављање уласку Џозефа Бајдена, отвореног српског непријатеља и албанског лобисте у нашу светињу, наш манастир Дечане покренуло је лавину напада са свих страна ради прогона владике Артемија, великог српског борца за егзистенцију Срба на њиховим огњиштима, баштинара, градитеља цркава, њиховог чувара и човека који је рукоположио велики број монаха у Епархији рашко-призренској.

Бесправно отеран, протерани владика није поклекао. Наставио је да гради цркве, да рукополаже монаштво, да чврсто држи светосавски пут иако је био суочен са највећом тортуром. Највећи број монаха и сестара пошао је за својим владиком. Ни они нису прошли ништа боље од њега, нажалост. Иако већ у годинама, епископ Рашко-призренски борио се за Косово и Метохију све до последњег тренутка, до 21. новембра, када је отишао у ЦАРСТВО НЕБЕСКО.

У царство небеско преселио се наш Владика, наш вођа, наш сапутник на путу борбе за очување најсветијег дела Србије – Косова и Метохије. Уочивши опасност која је долазила из редова нашег народа пружио је отпор због којег је последњих десет година живео очију упртих у Косово и Метохију које оставља на милост и немилост недобронамерним моћницима.

Почивај у миру наш добри Владико и нека ти је вечна слава и хвала !

Лелић

23.11.2020.г.